

MARIE KRAUSOVÁ – scénář rozhlasové reportáže

1. vstup

Marie Krausová se narodila roku 1942 v Praze. Když končila druhá světová válka, byly jí pouhé tři roky. Takže má z tohoto období jen mlhavé vzpomínky.

Pamětnice:

„Ale pamatuju se, jak jsme při náletech utíkali do sklepů a jak jsme všichni vystrašení seděli v těch sklepech. To mě kupodivu vytanuje na mysl dost často, když se dívám na nějaké filmy z té doby.“

2. vstup

Marie měla pěkné dětství. Byla jedináček, její maminka se o ni s láskou starala a chodila s ní hodně ven. Na základní škole se dobře učila a chtěla pokračovat na gymnázium.

Pamětnice:

„To bylo trochu obtížný, protože můj tatínek nebyl ve Straně, takže chudák potom vstoupil aspoň do uličního výboru a trpěl tam ty jejich setkání, který byly takovou drbárnou ulice. No ale do gymnázia jsem se nakonec dostala. Dostala jsem se do výborného Gymnázia v Hellichově ulici.“

3. vstup

Chodila do turistického oddílu, to byl vlastně tajný skauting. Tam to měla velice ráda a našla si tam nejlepší přátele.

Pamětnice:

„A pak se mě jednou stalo, že tatínek mi koupil kánoe a já jsem si řekla že je hezky a že půjdu na kánoe a kanoe byla v loděnici na veslařském ostrově naproti plaveckému bazénu v Podolí a já jsem tam přišla a oni měli trénink a na osmě na veslici jim chyběla jedna a řekli mi at to zkusím, že pojedu s nima. To byla asi středa nebo úterý já nevím no, a tak dobře tak jsem se s nima shodla. V neděli byli závody a my jsme je vyhrály.“

4. vstup

Díky tomu Marie celou dobu na gymnáziu proveslovala. Později vystudovala medicínu a stala se dětskou lékařkou. Po letech praxe v Československu se jí splnil sen a podařilo se jí pracovat v zahraničí.

Pamětnice:

„Vždycky jsem chtěla se podívat někam ven. A bylo období samozřejmě, kdy jsme mohli jezdit do socialistických zemí, ale jinak tady byla železná opona a nemohli jsme nikam.“

Pamětnice:

„Tak v 80. letech mně zavolali že za 14 dní se musím rozhodnout nebo do 14 dnů že se uvolnilo místo v Zambii. No já jsem řekla ano ale ještě dalšího půl roku se nedělo nic jo.“

5. vstup

Nakonec do africké Zambie odjela a společně s malou dcerou tam strávila dva roky. Na starost dostala oddělení tuberkulózy.

Pamětnice:

„Každý měsíc jsme měli deset tisíc pacientů, jako deset tisíc, to je to, co tady máme za rok.“

6. vstup

Tato zkušenost Marii Krausovou inspirovala i k napsání knihy Lékařkou v Zambii. Později napsala i knihu Lékařkou v Bangladéši a obě je věnovala svým vnučkám.

Pamětnice:

„Já bych každému mladému člověku doporučila cestovat. A taky aby byl zvědavý.“